

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5660/2567

นาง น.โจทก์ นาย ข. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 177, ป.พ.พ. มาตรา 193/33, ป.วิ.พ. มาตรา 225, ป.พ.พ. มาตรา 7, ป.พ.พ. มาตรา 193/34

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำให้การว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความนั้น ป.วิ.พ. มาตรา 177 มีได้บังคับว่าต้องระบุอ้างมาตราในกฎหมายด้วย แม้จำเลยทั้งสองระบุเลขมาตรา 193/33 (3) แต่เป็นกรณีตามมาตรา 193/33 (5) ก็ เป็นเพียงการอ้างอนุมาตราผิดซึ่งเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย ไม่ทำให้ข้อต่อสู้ของจำเลยทั้งสองใน ประเด็นข้อนี้เปลี่ยนแปลงไปคดีจึงมีประเด็นข้อพิพาทว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ จำเลย ทั้งสองซื้อกรวดและทรายจากโจทก์เพื่อใช้ดำเนินการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขายอันเป็นการที่ได้ ทำเพื่อกิจการของฝ่ายลูกหนี้ตนเอง จึงมีอายุความ 5 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/33 (5) จำเลย ทั้งสองมิได้ยกอายุความส่วนนี้คำว่าจ้างโจทก์ถมทรายขึ้นต่อสู้มาในคำให้การ จึงไม่มีประเด็นเรื่อง อายุความในส่วนคำว่าจ้างถมทราย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ซึ่ง รวมถึงคำว่าจ้างถมทรายด้วย จึงไม่ชอบ ที่จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ว่า จำเลยทั้งสองมิได้ว่าจ้างโจทก์ ให้ถมทรายและมีได้ซื้อกรวดและทรายจากโจทก์ แต่ได้ว่าจ้างและซื้อกรวดและทรายจาก ห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. ซึ่งเป็นนิติบุคคล โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย และฟ้องโจทก์เคลือบคลุมนั้น จำเลย ทั้งสองไม่ได้ให้การต่อสู้ไว้ และไม่ใช่วินิจฉัยปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงเป็น ข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตาม ป.วิ.พ. มาตรา 225 วรรคหนึ่ง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระเงิน 1,332,789 บาท หรือที่ดิน กรวด ทรายและทรายถม แก่โจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 1,332,789 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงิน 1,137,920 บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจำเลยทั้งสองจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลย ทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 1,136,800 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 ธันวาคม 2560 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระ เสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออก ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกิน อัตราร้อยละ 15 ต่อปี ทั้งนี้ดอกเบี้ยคิดถึงวันฟ้องรวมกันแล้วต้องไม่เกิน 194,869 บาท กับให้จำเลย ทั้งสองร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 10,000 บาท ค่าขออื่นให้ ยก จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสอง ศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ คู่ความไม่โต้แย้งกัน รับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นเจ้าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. เมื่อประมาณปี 2550 จำเลยทั้งสองสร้างอาคารพาณิชย์เพื่อขายแก่บุคคลทั่วไป และว่าจ้างโจทก์ถมทรายในที่ดินของ จำเลยทั้งสอง ได้เนื้อที่เพียง 1 ไร่ 1 งาน หลังจากนั้น จำเลยทั้งสองว่าจ้างบุคคลภายนอกมาถม

ทราย โดยซื้อกรวดและทรายจากโจทก์หลายครั้งแต่ยังค้างชำระค่ากรวดและทรายต่อโจทก์ ส่วนโจทก์ซื้อน้ำมันเชื้อเพลิงจากจำเลยทั้งสองแล้วไม่ชำระหนี้ จำเลยทั้งสองโดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. จึงฟ้องโจทก์เพื่อบังคับชำระหนี้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงต่อศาลชั้นต้นเป็นคดีหมายเลขดำที่ พ 1531/2560 หมายเลขแดงที่ พ 230/2561 เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2560 โจทก์ฟ้องแย้งในคดีดังกล่าวเพื่อขอให้บังคับชำระหนี้ค่าถมทรายและค่ากรวดและทราย แต่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฟ้องแย้ง ต่อมาศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์ชำระเงินค่าน้ำมันเชื้อเพลิงแก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า จำเลยทั้งสองให้การว่า จำเลยทั้งสองสร้างอาคารพาณิชย์เพื่อขายและว่าจ้างโจทก์ถมทรายรวมทั้งสั่งซื้อกรวดและทรายจากโจทก์ โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองให้ชำระเงินค่าซื้อกรวดและทรายที่ค้างชำระจึงมีอายุความ 5 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/33 (3) ซึ่งตามใบส่งของฉบับสุดท้ายลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2555 แต่โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2563 จึงเป็นการฟ้องคดีเกินกว่า 5 ปี นับจากวันที่กำหนดไว้ในใบส่งของ ฟ้องโจทก์ย่อมขาดอายุความนั้น เป็นคำให้การที่ขัดแย้งและมีเหตุแห่งการปฏิเสธ ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 177 วรรคสองแล้ว เพราะบทบัญญัติดังกล่าวมิได้บังคับว่าต้องระบุอ้างมาตราในกฎหมายด้วย แม้จำเลยทั้งสองระบุเลขมาตรา 193/33 (3) แต่เป็นกรณีตามมาตรา 193/33 (5) ก็เป็นเพียงการอ้างอนุมาตราผิดซึ่งเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย ไม่ทำให้ข้อต่อสู้ของจำเลยทั้งสองในประเด็นข้อนี้เปลี่ยนแปลงไปคดีจึงมีประเด็นข้อพิพาทว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/34 บัญญัติว่า "สิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้ให้มีกำหนดอายุความสองปี (1) ผู้ประกอบการค้าหรืออุตสาหกรรม ผู้ประกอบหัตถกรรม ผู้ประกอบศิลปะอุตสาหกรรมหรือช่างฝีมือ เรียกเอาค่าของที่ได้ส่งมอบ ค่าแรงงานที่ได้ทำ หรือค่าดูแลกิจการของผู้อื่น รวมทั้งเงินที่ได้ออกทดรองไป เว้นแต่เป็นการที่ได้ทำเพื่อกิจการของฝ่ายลูกหนี้นั่นเอง..." และมาตรา 193/33 บัญญัติว่า "สิทธิเรียกร้องดังต่อไปนี้ให้มีกำหนดอายุความห้าปี... (5) สิทธิเรียกร้องตามมาตรา 193/34 (1) (2) และ (5) ที่ไม่อยู่ในบังคับอายุความสองปี" ดังนี้ เมื่อจำเลยทั้งสองซื้อกรวดและทรายจากโจทก์เพื่อใช้ดำเนินการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ขายอันเป็นการที่ได้ทำเพื่อกิจการของฝ่ายลูกหนี้ตนเอง จึงมีอายุความ 5 ปี เมื่อไม่ปรากฏว่ามีข้อตกลงชำระราคาเมื่อใด อายุความจึงเริ่มนับจากวันที่โจทก์ส่งมอบสินค้าให้จำเลยทั้งสอง ปรากฏว่าใบส่งของฉบับสุดท้ายลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2555 แต่โจทก์ฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2563 จึงเป็นการฟ้องคดีเกินกว่า 5 ปี นับจากวันที่กำหนดไว้ในใบส่งของ ฟ้องโจทก์ในกรณีเรียกเอาค่าสินค้าย่อมขาดอายุความ ส่วนหนี้ค่าจ้างโจทก์ถมทราย 93,750 บาท นั้น จำเลยทั้งสองมิได้ยกอายุความขึ้นต่อสู้ในคำให้การ จึงไม่มีประเด็นเรื่องอายุความในส่วนค่าจ้างถมทราย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ซึ่งรวมถึงค่าจ้างถมทรายด้วย จึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยในส่วนนี้ สิทธิเรียกร้องของโจทก์ในส่วนนี้จึงไม่ขาดอายุความ ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ประการต่อไปว่า จำเลยทั้งสองต้องรับผิดชำระค่าจ้างโจทก์ถมทรายหรือไม่ เพียงใด โดยโจทก์ฎีกาว่า จำเลยทั้งสองต้องชำระค่าจ้างถมทรายให้แก่โจทก์ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งในประเด็นนี้จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ว่า ไม่ได้เป็นหนี้โจทก์เพราะมีการหักกลบลบหนี้กันแล้ว รวมทั้งอุทธรณ์ในประเด็นอื่นว่า โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย และฟ้องโจทก์เคลือบคลุม แต่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 ยังมีได้วินิจฉัยว่า โจทก์เป็นผู้เสียหายในคดีนี้หรือไม่ ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ และจำเลยทั้งสองต้องรับผิดชำระค่าจ้างโจทก์ถมทรายหรือไม่ เพียงใด เพื่อมิ

ให้คดีล่าช้า ศาลฎีกาเห็นสมควรวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวไปเสียทีเดียว โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัยก่อน ที่จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ว่า จำเลยทั้งสองมิได้ว่าจ้างโจทก์ให้ถมทรายและมิได้ซื้อกรวดและทรายจากโจทก์ แต่ได้ว่าจ้างและซื้อกรวดและทรายจากห้างหุ้นส่วนจำกัด ล. ซึ่งเป็นนิติบุคคล โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหาย และฟ้องโจทก์เคลือบคลุมนั้น เห็นว่า จำเลยทั้งสองไม่ได้ให้การต่อสู้ไว้ และไม่ใช่ว่าปัญหาอันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน จึงเป็นข้อที่ไม่ได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลชั้นต้น ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ส่วนปัญหาว่า จำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบค่าว่าจ้างโจทก์ถมทรายหรือไม่ เพียงใดนั้น จำเลยทั้งสองให้การว่า จำเลยทั้งสองนำหนี้ค่าว่าจ้างโจทก์ถมทรายไปหักกลบลบหนี้กับหนี้ที่โจทก์ค้างชำระแก่จำเลยทั้งสองในคดีหมายเลขดำที่ พ 1531/2560 หมายเลขแดงที่ พ 230/2561 แล้ว ซึ่งศาลมีคำพิพากษาให้โจทก์ชำระหนี้แก่จำเลยทั้งสอง คดีถึงที่สุด เห็นว่า ในคดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองชำระค่าว่าจ้างถมทราย 93,750 บาท แก่โจทก์ โดยวินิจฉัยว่า จำเลยทั้งสองนำสืบกล่าวอ้างลอย ๆ ทั้งยังเป็นการขัดกับหลักฐานในคดีดังกล่าว ไม่อาจรับฟังได้ว่าการหักกลบลบหนี้กันแล้ว จำเลยทั้งสองอุทธรณ์แต่เพียงว่า ไม่ได้เป็นหนี้ มีการหักกลบลบหนี้กันแล้ว โดยอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองไม่ได้โต้แย้งคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่าไม่ชอบอย่างไร เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ขัดแย้ง ต้องห้ามมิให้อุทธรณ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 225 วรรคหนึ่ง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย ข้อเท็จจริงจึงยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลยทั้งสองยังคงค้างชำระหนี้ค่าว่าจ้างโจทก์ถมทราย 93,750 บาท จำเลยทั้งสองต้องรับผิดชอบเงินดังกล่าวแก่โจทก์ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 พิจารณายกฟ้องมานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ในข้อนี้ฟังขึ้น พิจารณากลับ ให้จำเลยทั้งสองชำระเงิน 93,750 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 ธันวาคม 2560 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

องค์คณะ

วาสนา อัจฉรานวัฒน์ · นพดล คชรินทร์ · อาทิตย์ ออกเวหา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/5660/2567>